

METODICKÝ MATERIÁL: Český jazyk a dítě se sluchovým postižením

Plán hodiny: MET21_PH_03_Bajky

Pracovní list: MET21_PH_03_PL_04_Liška a havran

LIŠKA A HAVRAN

Na kraji lesa na větvi rozložitého dubu seděl havran a v zobáku držel kus s_r. Cesta z vesnice, kde s_r ukradl, ho unavila a odpočíval. Po pěš_ně se k dubu blíž_la l_ška. „Vida, havran,“ řekla si. „Drž_v zobáku nějakou dobrotu!“ Když přišla blíž, poznala, že je to s_r, a začaly se jí na tu lahůdku sbíhat slin_. „Neumím sice létat a šplhat po stromech a nedokážu havrana ch_tit,“ řekla si, „ale zkusím to j_nak! Nadarmo se o mně neříká, že jsem ch_trá l_ška.“

Posadila se pod stromem a zavolala vzhůru: „Dobr_den, milý havrane, jak je to dlouho, co jsme se neviděli! Ale musím tě pochválit, vypadáš teď velmi dobře, jistě se ti dobře dař_. Máš krásné peř_. A jak se nádherně leskne!

Černá barva je letos velice módní a uděláš v ní dojem i v té nejlepš_ společnosti.“ Havran neodpověděl, držel v zobáku s_r a pomyslel s_: „Liška má pravdu, tuš_l jsem už dávno, že moje černé peř_ je opravdu elegantní.“ Liška se nedala odradit a pokračovala v lichotkách: „Havrane, tvůj zobák má nebo_čejně krásn_ a ušlechtilý tvar. Je jako stvořen_ ke zpěvu. Bohužel jsem ještě nikd_ nesl_šela tvůj hlas, ale o tvém nádherném zpěvu si vyprávějí všechna zvířata v š_rokém okolí. Kdo prý tě jen jedenkrát usl_ší zp_vat, musí si tě zam_lovat a nikdy už nechce sl_šet zpívat nikoho j_ného.“ Havran si pom_slal: „Podívejme, ani nevím, že můj zpěv je tak krásn_, že se o něm dokonce mluví. Ale proč ne, můj silný hlas je pokaždé sl_šet š_roko daleko. L_ška je ch_trá, ví o všem, co se povídá mezi zvířaty, bude mít asi pravdu. “



Zatímco havran přem_šlel, l_ška se v duchu radovala, jak se její lest dař_. „Milý havrane, splň m_ jediné přán_“, žadon_la lživě hlasem sladk_m jako med. „Zaspívej mi, prosím, pís_n_čku, třeba jen krátkou, abych konečně mohla obdivovat krásu a sílu tvého hlasu.“ Havrana ještě nikdy nikdo takhle nepochválil. Neodolal lišč_n_m lichotkám, najednou b_l sám na sebe pyšný a pýcha mu zatemnila rozum. Aby l_šce předvedl svůj zpěv, načep_ř_l se, roztáhl křídla a ze všech s_l hlas_tě zakrákal. Jak otevřel zobák, s_r spadl lišce k nohám. Popadla ho, a než se havran vzpamatoval, byla pryč.



Zdroj: Gaudore, P., & Ezop. (1996). *Bajky podle Ezopa. Aventinum.*

